

ствие: че слѣдъ малко време ще се освободи милото ни Отечество отъ турското иго. —

По него време бѣше ходилъ въ Бѣлградъ и покойнія нашъ съотечественникъ Генералъ Иванъ Попъ Кировъ Кишелски отъ Котелъ, за да сждѣйствова въ устрояванъето и обученіето на бжлгарскія Легіонъ, но той не можа да отиди въ походъ съ него, понеже страдаеше въ главата си отъ една неизлѣчима болестъ, придобита въ времето на обсадата на Севастополъ, при която обсада, той показâ удивително юначество, расказано по горѣ въ приличното му мѣсто. Слѣдъ като си свърши посланието въ Сжрбія, Генералъ Кишелски се завърна пакъ въ Россія. —

Бжлгарскитѣ поборници, които сжставляваха бжлгарскія Легіонъ, бѣхâ до толкова се убѣдили, че дѣйствително ще да побѣдятъ Турцитѣ, щото много отъ селянитѣ на околнитѣ бжлгарски села се стичаха съ тѣхъ да се присѣдинятъ, въ слѣдствие на вдъхнатото имъ едно таково убѣжденіе. Други же даваха мило и драго на бжлгарскія Легіонъ, за подкрѣпяньето му въ неговитѣ потребности за походъ. —

Въ началото на тая война, Сжрбитѣ успѣваха много добрѣ, но щастіето имъ скоро се измѣни; и спорядъ това, слѣдъ нѣколко дни тѣ почнахâ да се джрпатъ назадъ. Турцитѣ като се увѣрихâ въ слабостта и въ мжчното положеніе, въ което се намѣрваше по него време сжрбската войска, преслѣдваха ѝ съ голѣмâ дерзостъ, и съ голѣмâ необузданность. Черкези и башибозуци нахжлтаха въ Сжрбія въ многобройни количества, грабяха, коляха злочеститѣ сжрбски селяни: мжже, жени, дѣца; обезчестяваха всичко и всякакво; паляха и горяха презъ дѣто минаваха, тжй щото, въ нѣколко дни тѣ успѣха като диви и свирѣпни звѣрове, да опустошятъ, даже схвѣтмъ да схсипятъ и да унищожятъ до 70 сжрбски села. Бѣднитѣ изпоплашени селяни, които можихâ, избѣгахâ въ Балкана, а сжрбската войска, подъ командата на Генералъ Чернаева се джрпаше на навжтрѣ въ Сжрбія. Бжлгарскитѣ поборници, показаха чудеса отъ неустра-